

בחשובתי ביום 4.1.50 בכנסת לוויכוח על ירושלים ציינתי כי מערכת הדרום

(אחרי ההפוגה השניה) נמשכה מ-15 עד 22 באוקטובר, מערכת הגליל מ-29 עד 31 באוקטובר,

מערכת הנגב מ-23 בדצמבר 48 ועד 7.1.49. כביש הגבורה ("בורמה") נסתיים ב-2.12.48.

- באו אצלי אמנון ואלחנן ומסרו לי שיש שתי גישות במיעוט: (1) נשרפו כל הגשרים

אלמוגי, משה (2) אופטימיסטים. בסרם גמרו לדבר נכנס ברקת. יש לו שתי סענות נגדי:

(1) למה פרשתי בניגוד לרצון המפלגה, (2) מדוע לא אמרתי לפני שנה שאני חייב לחזור -

אילו אמרתי היו אז כל הדברים אחרת.

9.6.65, יום ד' ט' סיוון

עם החומר שהבאתי משדה בוקר יש לי פה: כל ישיבות הממשלה מיום 16.5.48-

עד 6.3.49 (בשמונה כרכים); כל המכתבים שכתבתי בסוף (13.12.53) כשפרשתי מהמטלה

עד 30.10.54 - מ"ז חוברות, מלבד שתי הראשונות - כולן משדה בוקר, כמו כן ס"ב

חוברות מכתבים בשדה בוקר, מיום 9.7.63 עד 1.6.65. חוברת אחת בכתב ידו של אבא

על סבא. שבעה פנקסים מזמנים שונים: 1 מיום 8.2.57 (מכתב לידה גולמב),

(2) מכתבים משנת 1959 מיום 16.10 עד 19.10, (3) משנת 1959 מיום 4.11.59 עד

7.11.59, (4) מכתבים ממלון השרון 31.7.63 - 21.7, (5) מכתבים אחדים משדה בוקר

מיום 5-6.1.61, (6) חאורי נסיעתי לסקנדינוויה 21.8-23.9.62, מכתבים משדה בוקר

23.9-11.10.62, רשימות סטטיסטיות שונות. (7) מכתבים (סוף מכתב ארוך לשלמה צמח

(כנראה מיום 16.9.61) ועוד מכתבים אחדים ממיום 26.9.61 - 19.9, ומכתבים אחדים

מיום 13.10.63 עד 25.1.64 ששה יומנים בכתב ידי: (1) 14.5-20.6.48, (2) 15.8.48-

21.6; (3) 17.8-16.9.48; (4) 16.9-25.10.48; (5) 26.10-9.12.48; (6) 17.1-21.4.49.

3 יומנים במכונת כתיבה: 1 (21.11.61-31.10.62, 2 (1.11-29.12.62, 3 (24.6.63 - 1.10.64; 3 יומנים בכתב יד: 1 (17.7-11.8.63, 2 (2.8.63-8.1.64, 3 (5.6.65 - 1.10.64. תיק על אישים /איינטשיין, חיים ויצמן, הרצל (שחי רשימות), על ברל /ביום השבעה), ארלוזורוב (במלאה 20 להרצחו), על שפרינצק, על אדמונד די רוטשילד, על הרצל וויצמן. צילומי ישיבות (ישיבה בהוטל וינטרוף 5.12.40, דברי בהדסה 26.11.40; שיחה על שליחי 13.1.42, תזכיר על צבא יהודי, מכתבי לברנדייס 6.12.40 /על יחסינו עם ערבים - 21 עמוד), ישיבת ועד החרום, נ.י. 9.9.42, מכתב לוילקר 25.8.42, חומר סודי מהביון הבריטי, רשימות שלי על המצב 14.5.40, מכתבי לס. ווייז 19.6.42, רשימה על מדינה יהודית 11.5.42, מכתב ויצמן לנמיר 27.6.42, מכתב ח.ו. לסייק 1.7.42, מכתב ח.ו. לבפי 4.7.42, חיק מכתבים ושיחות עם טבנקין וגלילי בשנת 1959, 1960, 1961, 1962.

9 תיקים של ישיבות מפלגתיות: 1 (בחדשי אוקטובר-דצמבר 1961, 2) כנ"ל
 3 (בחדשי יאנואר 1961, 4) בחדשי יאנואר פברואר ("הדחף"), 5 (בחדש פברואר,
 6 (באוקטובר 1964, 7) בנובמבר 1964, 8) בדצמבר 1964.

אמש הביא לי צביון אורח יהודי מבומביי, פרופסור לאנגלית. פניו לא היו כפני יהודי, ובמשך השיחה נהדרר שהוא פרסי, ממאמינו זליסטר שאלצו לעזוב את פרס. לדבריו יש בהודו כמאה אלף פרסים, מהם בבומביי בלבד כ-70.000. לדבריו הסם ישראל מפורסם ומכובד בהודו, אבל הממשלה אינה מכירה בה, לא נהרו ולא שטכרי. הוזמן במכון ויצמן להרצאות, ואולי ישוב הנה בעוד כמה חדשים. צביון סיפר לו על המדרשה והוא מלא התלהבות.

בחסות בא מדיניות המשמרת הצעירה בחרה לעצמה הנהלה. המזכיר רוצה להטיל עליה

הנהגה ממונה. אמנון רוצה שאומיע בשבוע הבא ביום ד' בפני כנס ארצי - ידברו

החברים ואני אענה. יסדר שני כנסים שלי בירושלים ובבאר שבע.

- בשבע יצאתי לנהלל לכנוס. ביח העם, שאינו גדול ביותר, היה מלא ובסביבתו

עמדו המון אנשים ולא משו מהמקום עד גמר האספה קרוב לאחת עשרה. הסברתי משימות

המדינה הנובעות מיחודה - הקמתה כתוצאה משיבת ציון, עמה ב-85% עודנו בפזורה בכל

קצוי תבל, שטחה למעלה מ-60% עודנו לא מיושב, והעיקר היא מוקפת שכנים שמכריזים

השכם והערב שהם זוממים ומחכוננים לכלוחה ולהשמדה, ונשקנו העיקרי - נוסף על צבא

טוב וזיון מעולה - הוא יחרוננו הרוחני, אם כי גם שכנינו מתקדמים. משימות עיקריות:

(1) שקידה ערה על בטחון המדינה וקידום השלום כאזור ובעולם, (2) סיפוח אזורי הפיתוח

והתמדה באיכלוס השטחים הריקים בצפון ובמרחבי דרום והנגב ומניעת התרכזות בכרכים

אחרים. (3) החטה ההליך עצמאותנו הכלכלית ותנופה לגיוס הון יהודי ^{ובינלאומי} ~~ממדינות אחרות~~

בחו"ל לפיתוח הארץ, (4) מאמצים מוגברים לטיזוג גלויות וסתימת הפער החרבותי והכלכלי

בין יוצאי ארצות שונות, (5) העלאת יהודים מארצות המצוקה והרווחה ע"י הגברת כוח

הכשיכה של הארץ, (6) חינוך היכון, מקצועי ועיוני לכל נער ונערה בישראל עד גיל 18

וקידום המחקר המדעי בכל אמצעי המדינה ומפעלי התעשייה בארץ, (7) שנוי המסטר הבחירות

למען הבטיח בחירת הממשלה ע"י העם, מגע מתמיד בין הבוחר והנבחר, ומניעת הטלת

רצון המיעוט על רוב העם בניגוד לרצונו, ופיצול יתר של העם, (8) עידוד הילודה,

(9) הקפדה על הסוהר המוסרי ועידוד חלוציות ממלכתית ואישית.

קבוצה שבאה מרמת דוד, מאנשי מן היסוד התחילו לשאול על הרחה לבון, הריב

עם אשכול בין השואלים רבו הנשים. ראיתי שהשואלים (לא כולם אנשי מן היסוד) יודעים

שאם אשכול אומר ההפך ממה שאני אומר מן ההכרח שאחד משנינו לא אומר אמת, אבל לרבים

אין כלל בטחון שאשכול אומר האמת, וגם יש שיודעים בפירוש שאינו אומר האמת.

אילו היו בטוחים שהוא אומר אמת לא היה להם כל יסוד להתנגד לחקירה כי חצא האמת וכבודו יעלה; בעצם הם חוששים או גם יודעים שהוא אומר שקר, אבל הם נגד בירור על כבודו, וכבודו חשוב להם יותר מכבוד המדינה. לא מפני שהמדינה לא יקרה להם, אלא אין להם תחושה ממלכתית, המדינה זה דבר מופשט, ואשכול קרוב להם, עוד מהפה"צ, ואינם רוצים שכבודו יפגע כשחתגלה האמת. ככל זאת אחדים מהשואלים בטוחים נחזקו נחזקו.

לאחר שו"ת.

אחרי הכנסת ישבנו כטעתיים בבית עמוס הורביץ בשיחת רעים.

- השואלים בכנס היו רחל סלוצקי, דב רוזנטל (רמח דוד), זלמן פלד, שלום יהודאי יהודה מנוחי, שרה חומס, אליעזר בראון.

11.6.65

רננה הביאה לי אה"צ ג'ו מנס, ב"כ J.T.V. (טלביזיה בלתי חלויה באנגליה) הוא בא הנה לצלם את צה"ל ויחודו, ורוצה לדובב ולצלם אותי (מה עשיתי ואיך בצה"ל) קבענו שזה ייעשה ביום 18.6.65 בשעה 5 אה"צ.

בערב בא שמעון אלי, לאחר שעסקתי כל היום בבעיות שכם, שעליה מרצה מחר בחוג התנ"ך פרופ. *G. Ernest Wright*, מחבר הספר על שכם. סיפר לי על השיחה עם "הרוב": אשכול, אבן, זיאמה, סנטה, ברקת, ישראל ישעיהו ועוד מישו - ומהמיעוט - שמעון, משה, אריה בהיר, סורקיס, עוזי (יוסף לא). סנטה הציעה לשכוח הרכב הלשכה, זה קומם את סורקיס. שוב דרש ועדת חקירה. אשכול ענה - רק על גופו המת. משה ענה לו בחריפות, אבל נדמה לשמעון כי משה עדיין שסוע בחוכו. יתכן שיפרוש לגמרי ל-4-5 שנים. לשמעון נדמה שהמיעוט הם, לפי דברי לנין על הבונד, "ציונים שמפחדים מהים".